

อยากให้คุณอ่านเรื่องนี้.....วันละ สาม รอบ

นำเสนอเมื่อ : 1 พ.ย. 2552

เรื่องราวที่เราส่งมาให้คุณนี้...ช่างงดงาม..

แล้วความคิดของคุณจะเปลี่ยนไปชั่วกาล

ชาย ๒ คน ป่วยหนักทั้งคู่

นอนอยู่ที่โรงพยาบาลในห้องเดียวกัน

ชายคนแรก..

ได้รับอนุญาตให้ลุกนั่งได้วันละ ๑ ชั่วโมงในช่วงบ่าย

เพื่อช่วยระบายของเหลวในปอด

เตียงของเขาอยู่ริมหน้าต่าง...

ซึ่งมีเพียงบานเดียวในห้องนั้น..

ชายอีกคนหนึ่ง...

หมอให้นอนราบตลอดเวลาอยู่บนเตียง...

ชายทั้งสองคนที่ร่วมห้องกัน

ก็ได้คุยกันถึงเรื่องของชีวิตของตน

พวกเขาเล่าให้กันฟังถึงเรื่องภรรยา...เรื่องครอบครัว..เรื่องบ้าน..

เรื่องการทำงาน...เรื่องสมัยถูกเกณฑ์ทหาร...

เรื่องที่เคยไปที่ต่าง ๆ ในวันพักผ่อน...

ทุกวันในช่วงบ่าย...

ชายที่นอนเตียงริมหน้าต่าง...

จะบรรยายให้เพื่อนร่วมห้องฟังว่า...

มีอะไรเกิดขึ้นภายนอกบ้าง...

ชายคนที่ต้องนอนราบอยู่....

ก็รู้สึกดีขึ้น...

จากเวลาแค่ ๑ ชั่วโมง..ที่เพื่อนที่นอนริมหน้าต่างบรรยายให้ฟัง..

ว่า...มีอะไรเกิดขึ้นบ้าง...

>>>...มันทำให้เขาารู้สึกเหมือนว่า...เขาได้ดำเนินชีวิตตามปกติ...

>>>...โลกของเขาดูกว้างขวางขึ้น..และมีชีวิตชีวาขึ้น....

>>>...จากกิจกรรมหลากหลายสีสันของชีวิต..ที่ดำเนินไปในโลกภายนอก....

ชายที่ได้รับโอกาสให้ลูกนั่ง...

บรรยายให้ชายที่ต้องนอนราบตลอดเวลา...เห็นภาพว่า...

หน้าต่างที่มองออกไป...เห็นทะเลสาบที่สวยงาม...

ฝูงเป็ด..และ...หงส์ลอยล่องอยู่บนน้ำ...

ในขณะที่เด็ก ๆ แล่นเรือใบจำลอง...

คู่รักวัยเยาว์เดินจูบมือกัน...มีดอกไม้สีสัน..สวยงาม..เบ่งบานอยู่รอบ ๆ...

และเห็นตึกงามทันสมัยของตัวเมืองอยู่ไกล....

ในขณะที่ชายนอนริมหน้าต่างบรรยายให้เพื่อนฟัง...

ถึงรายละเอียดต่าง ๆ ด้านนอก....

ชายที่นอนราบอยู่ก็หลับตาลง....จินตนาการให้เห็นภาพตามไป....

ยามบ่ายของวันที่อบอุ่นวันหนึ่ง...

ชายที่นอนอยู่ริมหน้าต่างได้เล่าว่า....

ชายอีกคนไม่ได้ยินเสียงของวงดนตรีนั้นเลย...

เสมือนเขาสามารถได้รับฟัง..และแลเห็นได้จากคำบรรยาย...

ที่พรรณนาได้อย่างละเอียดลออ...ของเพื่อนที่อยู่ริมหน้าต่าง...

วันเวลา...เป็นสัปดาห์...เป็นเดือน...ผ่านไปเช่นนั้น...

เช้าวันหนึ่ง....

เมื่อจะเข้าไปดูแลคนไข้...

พยาบาลเวรเช้า...ได้พบร่างที่สงบนิ่งไร้ชีวิต...ของชายที่นอนริมหน้าต่าง...

เขาได้จากไปอย่างสงบนิ่งขณะนอนหลับ...

เธอเศร้าใจมาก....และได้แจ้งให้เจ้าหน้าที่ฝ่ายฉาปนกิจมารับศพของเขาไป...

เมื่อการจัดการศพผ่านไปเรียบร้อยแล้ว...

ชายที่เป็นเพื่อนห้องได้เอ่ยปาก...ขอย้ายเตียง...

ไปนอนที่ริมหน้าต่างแทนเพื่อนผู้จากไปของเขา...

ชายผู้ซึ่งต้องนอนราบกับเตียงเป็นเวลานาน...

ได้พยายามยันร่างกายของเขาขึ้นด้วยศอก...แม้มันจะเจ็บปวดและยากลำบาก...

ด้วยความกระหายที่จะมองเห็นโลกภายนอก....ด้วยตาของตัวเอง....

และ...เมื่อเขายันกายขึ้นมองผ่านหน้าต่างไปได้...

เขากลับเห็นเพียงแค่นี้....

>>>“...ผนังที่กว้าง ๆ...”<<<<

ด้วยความขงใจ...

เขาได้ถามพยาบาลผู้ดูแลเกี่ยวกับเพื่อนร่วมห้อง...

ผู้เพิ่งจากไป...

ผู้ซึ่งได้พรรณนาถึงความงามของโลกภายนอกที่อยู่นอกหน้าต่างนั้นให้เขาฟัง...

นางพยาบาลเล่าว่า....

>>>...“ชายผู้เพิ่งจากไปนั้น...ที่แท้..เป็นคนตาบอด...”

>>>...ไม่สามารถแม้แต่จะมองเห็นว่า...มีผนังว่างเปล่านอกหน้าต่างบานนี้...”

ที่เขาเล่าให้คุณฟังถึงโลกภายนอกที่สวยงามนอกหน้าต่าง....

>>>...อาจเพราะ....แค่อยากให้กำลังใจคุณ...”

เรื่องนี้บอกเราว่า...

>>>...ยังมีเรื่องราวอีกมากมายในโลก...

>>>...ที่เราสามารถทำให้คนอื่นมีความสุข...

>>>...ไม่ว่า... “....เราจะอยู่ในสถานการณ์ใดก็ตาม...”

การแบ่งปันเรื่องทุกข์ใจให้คนอื่นรับรู้..

อย่างมากก็ลดความทุกข์ของเราไปครึ่งหนึ่ง....

แต่ถ้าแบ่งปันความสุข...

ที่เรามีให้คนอื่น...

>>>...เราก็สุข...เขาก็สุข...

>>>...ความสุขก็จะเป็น ๒ เท่า...

ถ้าอยากรู้สึกว่า...รวย...

จงอย่านับแต่เงินและทรัพย์สินที่มี...

แต่จงนับสิ่งที่ทำให้เรามีความสุข..ที่เงินไม่สามารถซื้อหาได้...เข้าไปรวมด้วย...

ที่มา.Dek-D.com